

Χλωρίδην, τὸν Ταγκρέδον ἰσημείως λαθραίως ἐκ τοῦ θάβου τῆς ἱερτικῆς σιδηροδέσμιοις ἤδη τὰς λέξεις ταύτας, «Ὡς ἂν μὴ ἤρκει ἡ ἔξορία καὶ ἡ φυλακὴ καὶ ἡ νότος καὶ ἡ σιωπὴ τῆς ἱρημίας, μοὶ ἀπηγόρευσαν προτέτι καὶ τὸ νὰ γράφω.»

Πόσον κινεῖ συμπάθειαν ἡ θρηνηδία αὕτη τοῦ Τάσου; ὅποια βαρβαρότης! ἐμπόδιζαν τὸν Τάσον νὰ γράφῃ!!!

Ἐκ Ῥώμης.

Πρὶν ἀναχωρῆσθαι εἰς Νεάπολιν ἀπεράσιστα νὰ σοὶ γράψω τὴν τύχην τῶν Ἑβραίων τῆς Ῥώμης· διότι τὴν θεωρῶ ἀθλιωτέραν παρ' ὅσον ἄλλου ὅπου δῆποτε ἔπειτα δὲ περὶ τῶν ἐνταῦθα τελετῶν· διότι καὶ αὐταὶ μοὶ ἐφάνησαν περιέργοι.

Οἱ Ἑβραῖοι οὗτοι μόλις υπερβαίνουντι τὰς 8—9 χιλ. τοὺς ἀπαγορεύεται νὰ κατοικήθωσι χωριστά· ἀλλ' εἰς μίαν κοινὴν συνοικίαν, ὅπου κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν κατακλείονται ὡς ἐντὸς φυλακῆς.

Κατὰ πᾶσαν δὲ ἐβδομάδα καταδιάζονται νὰ ἀκούωσι κατηχητικὴν διδασκαλίαν, ὅτε ὁ κατηχητῆς ἱεραπόστολος τοὺς ὑβρίζει διαφόρως, ἂν δὲ φαίνονται ὀπωποῦν ἀπροσεκτοῦντες, καὶ ραβδίζονται. (1)

Ὅστις Ἑβραῖος δὲν παριυρίσκειται εἰς τὴν τοιαύτην διδαχὴν υποβάλλεται εἰς πρόστιμον.

Ἄν δέ ποτε τύχῃ νὰ ἐκφέρῃ τις Ἑβραῖος τὰς λέξεις ταύτας «Θεῖον νὰ γένω χριστιανός» εὐθὺς πέμπεται εἰς τοὺς κατηχομένους ἐπὶ δύο ἔτη· ἂν δὲ μετανοήσῃ ἔπειτα, ἀδιαφοροῦν, πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ποιήν.

Αἱ δὲ γινόμεναι τελεταὶ ὑπάρχουσι πάμπολλαι, ἀλλ' ὀλίγον κινουσι· διότι οὔτε σεμνότητα, οὔτε ἀξιοπρεπὴ τινα πομπὴν φέρουσι μεγάλην.

Ἡ λεγομένη τῆς ἀγίας δωρεᾶς, ἔχει μόνον τὸν πάπαν καὶ τὸν λαὸν ὡς καλλωπισμόν.

Πάντες οἱ μοναχοί, οἱ ἐφημέριοι, οἱ ἀρχιερεῖς, οἱ καρδινάλιοι καὶ τὰ λοιπὰ μοναστικά τάγματα προστοιμάζονται ἤδη εἰς τὴν παράταξιν.

Ὅποιοι ὅμιλος καὶ ψιθυρισμός, ὅποια σύγχυσις! ὁ λαὸς ἐμβραίνει καὶ ἐκθλίβει ἀκαταπαύστως, ἡ καλὴ βροία αὕτη τῶν κυμάτων τοῦ πλήθους διαρκεῖ πολὺν καιρὸν. Βύλαθεῖς διαφιλονεικοῦσι τίς πρῶτος νὰ καταρλιθῇ τοὺς πόδας τοῦ πάπα. Διαφόρου δὲ γένους καὶ ἡλικίας ἄνθρωποι γονυκλιτοῦντες ἔμπροσθεν τοῦ πλήθους τῶν μοναχῶν ἐξαγορεύονται καὶ δεῖχονται τὴν ἄρεσιν τῶν ἀμαρτιῶν παρ' αὐτοῦ· στίφη νέων καὶ νεανίδων περιπλανωμένων ἀπὸ τάφων εἰς τάφους ἀτταίζονται καὶ παίζουσι ἐρωτικῶς. Οἱ Ἄγγλοι μετραῦσι τὸ ὕψος καὶ τὸ πλάτος τῶν κίωνων, οἱ Γάλλοι περιφερόμενοι ὡς κέπροι γελῶσιν, οἱ Γερμανοὶ θαυμάζουσιν εὐρίσκοντες εἰς τὰς πύλας τῆς πρωτίστης τῶν ἐκκλησιῶν τῆς οἰκουμένης ἀντικείμενα ἀτελγείας, σειραὶ καλογῆρων κλίνουσι τὰς κεφαλὰς καὶ θεραπεύουσι τοὺς καρδινάλιους διαβαίνοντας· τέλος οἱ ἐπαῖ

ται ἀνοίγουσι πάσας αὐτῶν τὰς πληγὰς καὶ τὰς πληρώσεις.

Δοθέντος τοῦ συμβόλου τῆς κινήσεως ἐξέρχονται ἑκατοντάδες βυπαρὰ ἐνδεδυμένων καλογῆρων, ὅθεν κινουσι πανταχοῦ πολλάνικς τὸν γέλωτα· ἀκολουθοῦντες κατόπιν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ καρδινάλιοι καὶ ὁπάπας αὐτῆς ὅστις εὐρίσκει μετ' ὀλίγον τὸ στρατιωτικὸν του τῆμα καὶ τὸ ἐπιτελεῖον, τὸ ὅποιον τὸν περιμένει. Εὐθὺς ἤχουσι αἱ σάλπιγγες, ὁ μέγας ἀρχιερεὺς καὶ ὁ βασιλεὺς συγχέονται, καθὼς ἡ τιὰρα καὶ τὸ στέμμα αὐτῆς δὲ ἀναβάς ἐπὶ τινος σανιδώματος κάθηται ἐνώπιον τῶν ἀγράντων μυστηρίων· ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς θέσεως καὶ τοῦ σχήματος καὶ τῆς τάξεως τῶν εὐτρεπισμάτων φαίνεται ὡς γονυκλιτῶν. Τὸ σανίδωμα τοῦτο κινεῖται βαταζόμενον ὑπὸ δώδεκα βωμαλαίων ἀνδρῶν, οὗτοι δὲ ὁ πάπας προβαίνει κρατῶν τὸ ἅγιον δισκοπότηρον εἰς τὰς χεῖρας καὶ ἀτειζῶν πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἀκρῦν ἐκ διαλειμμάτων κατανοκτικὰ τῶντι δάκρυα.

Ἐν τούτοις ὁ λαὸς ψιθυρίζει πανταχόθεν ἰτακῶς ὁ πάπας ἔχει καλὴν ὄψιν.

Ἀφ' οὗ δὲ εἰσέληθ' ἡ παράταξις, αἱ χιλιᾶδες λαμπάδων παριστάνουσι δύο σειρὰς καθ' ἕλκον τὸν νάρθηκα καὶ πέριξ τοῦ μεγάλου θυσιαστηρίου· ὁ πάπας τότε καταβάνει, ἀποθέτει τὰ ἅγια μυστήρια, γονυκλιτεῖ, ἐγειρεται, εὐλογεῖ τοὺς παρῆστας, καὶ τὸ πᾶν ἐνταῦθα ἔλαβε τέλος.

Ὅποια ἀντιπαράθεσις τῶν ἑσπερῶν τούτων πρὸς τὰς ἑσπερὰς τῆς ἀρχαίας Ῥώμης, ὅτε οἱ ἱερεῖς σιτηφαναωμένοι διὰ δάφνης, αἱ δὲ ἱερεῖαι διὰ μύστων καὶ νεανίδες καλλωπιζόμεναι διὰ πολυχρῶν ἀνθῶν, καὶ ἐστιαδες, καὶ οἰωνοσκόποι, καὶ φλαμένται, οἱ λογιῶν τῶν γερόντων καὶ νέων, φέροντες μακροὺς καὶ μακροὺς μανδύας, ὅπου ἐλαμπεν ἡ πορφύρα καὶ ὁ χρυσοῦς, συνώδεον ἐν ἡχῷ σαλπίγγων καὶ κυμβάλων ἀγάλματα ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος τῆς Ἑβραίας, τῆς Κυβέλης, τῆς Δήμητρος, τοῦ Διὸς, τὰ ὅποια περικλωμένα ὑπὸ τῶν τροπαίων καὶ τῶν λαφύρων τῆς Ἀσίας ἐφέροντο ἐπὶ ἀμαζῶν, αὐτὰς δὲ ἔσσυρον λίοντες καὶ λεοπαρδάλεις καὶ κατέβαινον μεγαλοπρεπῶς εἰς τὸ Καπιτώλιον. Παρακολουθούμενα δὲ ὑπὸ τοῦ λαοῦ μετὰ τοῦ ὀποίου ὁ βασιλεὺς τῶν ἔθνων συγγένοιτο διήρχοντο διὰ μέσου τῶν ὁδῶν τῆς πρωτευούσης τῆς κόσμου ὑπὸ τὰς θριαμβευτικὰς ἀψίδας, ἔμπροσθεν τῶν ἀνδριάντων τῶν μεγάλων ἀνδρῶν καὶ τῶν οἰκῶν τῶν Καισάρων ἢ εἰς τὸ Ἀρειον πεδῖον, ἢ εἰς τὴν ἀγορὰν ἢ εἰς τὸ πᾶνθεον. . . .

Ἐκ Νεαπόλεως

Νὰ ἰδῇ τις πρῶτον τὴν Νεάπολιν καὶ ἔπειτα τὴν Ἰσθμὴν, λέγουσι παροιμαζόμενοι οἱ Ἴταλοὶ· ἐγὼ δὲ τούταντιον λέγω νὰ ἰδῇ τις τὴν Νεάπολιν καὶ ἔπειτα νὰ ζήτῃ.

Ἐμπροσθεν τῆς Νεαπόλεως καὶ δεκακοτὴ μίλι μακρὰ εἰς τὴν θάλασσαν βλέπει ὁ περιηγητὴς τὴν Καπραίαν ἐνθυμίζουσαν τὸν θηριώδη Τιβέριον.

Δύο σειραὶ λόφων, ἡ βουνῶν διαλαμβάνουσι τὴν θάλασσαν ταύτην καὶ φαίνονται ὅτι συνάπτονται εἰς τὴν Καπρέαν διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὸν διάπλουον τῶν πλοίων.

(1) Τοῦτο συνέβη καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, δηλ. τὸ 1823.